U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. S.**, Třinec, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2015, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2017, č. j. 18 Ad 1/2016 - 76, ve znění opravného usnesení ze dne 21. 7. 2017, č. j. 18 Ad 1/2016 - 84,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalované (dále jen „rozhodnutí žalované“). Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla námitky stěžovatele a potvrdila své rozhodnutí ze dne 13. 7. 2015, kterým stěžovateli uvolnila výplatu invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně dle § 56 odst. 1 písm. d) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném pro projednávanou věc.

[2] Stěžovatel dne 4. 7. 2017 podal spolu s kasační stížností žádost o zproštění krajským soudem ustanovené zástupkyně, advokátky JUDr. Jarmily Lipnické Pešlové, a také žádost o ustanovení nového zástupce z řad advokátů.

[3] Usnesením ze dne 22. 8. 2017, č. j. 9 Ads 207/2017 - 36, Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatele vyhověl, neboť ačkoliv po provedeném šetření zjistil, že ustanovená advokátka poskytla stěžovateli právní pomoc v souladu s právní úpravou i stavovskými předpisy, dospěl k závěru, že mezi stěžovatelem a ustanovenou zástupkyní byla narušena vzájemná důvěra, která je pro spolupráci nezbytná (srov. § 20 odst. 2 zákona o advokacii). Soud proto rozhodl o tom, že ustanovenou zástupkyni zprošťuje povinnosti stěžovatele v řízení o kasační stížnosti zastupovat (blíže srov. odůvodnění uvedeného usnesení).

[4] Návrhu stěžovatele na ustanovení nového zástupce však soud výrokem III. shora uvedeného usnesení nevyhověl. Nejvyšší správní soud ze spisu ověřil, že stěžovatel neposkytl

součinnost v pořadí již druhé mu ustanovené zástupkyni, jeho tvrzení byla navíc ničím nepodložená, nepravdivá a zavádějící. Stěžovatel nereagoval nejen na výzvu ustanovené advokátky a výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření, ale ani na výzvu Nejvyššího správního soudu.

[5] Osvobození od soudních poplatků slouží k ochraně nemajetných osob v přístupu k soudu, což však předpokládá odpovědný přístup a součinnost nejen ustanoveného advokáta, ale především samotného zastoupeného. Dobrodiní takového zastupování, které není zadarmo a jehož náklady nese stát, resp. všichni daňoví poplatníci, nemá být institutem umožňujícím nemajetným osobám vést bezplatně spory za situace, kdy svou nesoučinností a neodpovědným přístupem opakovaně ztěžují práci ustanoveným zástupcům, nýbrž zajistit, aby v případech, kdy nemají dostatek prostředků, jim nedostatek prostředků nebránil v účinné soudní ochraně.

[6] Nesoučinnost zastoupeného s ustanoveným zástupcem, která není zapříčiněna objektivními důvody, nemůže automaticky vést k opakovanému ustanovování nových zástupců, jejichž odměnu a hotové výdaje bude opětovně hradit na místo stěžovatele stát.

[7] Výrokem IV. shora uvedeného usnesení proto Nejvyšší správní soud dále vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc advokáta nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel byl poučen o právních následcích nesplnění této výzvy.

[8] Usnesení ve věci sp. zn. 9 Ads 207/2017 bylo doručeno stěžovateli dne 23. 8. 2017, lhůta pro předložení plné moci advokáta (či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání) uplynula dne 22. 9. 2017.

[9] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[10] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[11] Podle § 120 s. ř. s. není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.

[12] Jelikož stěžovatel v soudem stanovené lhůtě nedoložil plnou moc advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, jakož i soudu neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, soud rozhodl tak, že kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť není splněna podmínka řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn, pročež v řízení nelze pokračovat.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu